

680

Av herr **Hagberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 175, angående komplettering av riksstatsförslaget för budgetåret 1957/58, m. m.*

I motion nr 469 i andra kammaren har vi utvecklat våra synpunkter på hur den ekonomiska politiken borde inriktas för att hejda penningvärdeförsämringen, upprätthålla full sysselsättning och öka folkets möjligheter att tillgödosa sina behov på skilda områden.

Kungl. Maj:ts proposition nr 175 förordar emellertid inte bara ett fortsättande utan även en betydande skärpning av den restriktiva ekonomiska politiken. Grundlinjen är att minska folkets konsumtion genom en våldsamt överbalansering av driftbudgeten och om möjligt uppnå s. k. totalbalansering, vilket innebär att folket med skatter och avgifter skall finansiera inte bara löpande statsutgifter utan också alla kapitalutgifter. En sådan ekonomisk politik lägger orimliga bördor på det stora flertalet inkomsttagare.

Alla riksdagspartier har hittills varit eniga om önskvärdheten av lättnader i beskattningen. Av särskilt stor betydelse för mindre inkomsttagare var, enligt vår mening, riksdagens beslut att mildra den kommunala beskattningen genom att höja ortsavdragen. Men om nu riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts proposition nr 175 blir minskningen av den kommunala beskattningen utan egentlig betydelse för de många skattedragarna. Energiskatten och höjningen av cigarrettskatten belastar konsumenterna med 425 miljoner kronor årligen; alltså ungefär samma summa som kommunalskattereformen beräknas ge i skattelättnad. En sådan politik, som innebär att ge med ena handen och ta igen med den andra, ter sig i allmänhetens ögon som ett cyniskt bedrägeri mot skattebetalarnas stora flertal. I synnerhet som indirekt beskattning särskilt orättvist drabbar de lägsta inkomsttagarna.

Enligt beräkningarna i propositionen innebär enbart skatten på elektrisk energi merutgifter på 40—45 kronor om året för varje 2-barnsfamilj i en modern bostad på 60 kvadratmeter. Härtill kommer de ökade boendekostnaderna som blir följderna av skatten på koks med 14 kronor pr ton och skatten på eldningsolja med upp till 25 kronor per kubikmeter. Dessa ökade utgifter för hyresgäster och egnahemsägare läggs ovanpå den kraftiga hyresstegring som blir följderna av årets bostadspolitiska proposition. Den ökade skatten på bensin och motorsprit, som beräknas tillföra statskassan 68 miljoner kronor, är en ny betungande pålaga inte

enbart för bilisterna utan också för allmänheten genom höjda taxor och transportkostnader.

Vi kan inte ge vår anslutning till en ekonomisk politik som tar sikte på höjda priser, höjda taxor och skatter samtidigt som löntagarna bundits vid 2-åriga avtal som inte ens ger kompensation för de prisstegringar som redan inträtt. Regeringens strävan att begränsa konsumtionen för "en vidgning av investeringsutrymmet" kan vi inte godta.

Sverige har redan en mycket hög investeringskvot. I propositionen heter det:

Den totala investeringsvolymen har sedan år 1946 — d. v. s. det första efterkrigsåret — ökat med drygt 50 procent, medan den totala konsumtionsvolymen vuxit med inte fullt 35 procent, samtidigt som landets totala produktionsvolym gått upp med drygt 40 procent (s. 31).

Dessa uppgifter ger belägg för att konsumtionen under hela efterkrigstiden släpat efter både i förhållande till investeringarna och produktionsökningen. Under sådana förhållanden är det minst sagt olyckligt för löntagarna att åtgärder vidtages för att skära ned konsumtionen.

Med hänvisning till anförd motivering och under återopande av motion nr 469 i andra kammaren hemställs,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 175.

Stockholm i maj 1957

H. Hagberg

Knut Senander

Erik Karlsson